

ΔΑΝΙΗΛ - ΣΩΣΑΝΑ

ΣΩΣΑΝΑ

(ενσωματωμένο στο Βιβλίο του Δανιήλ)

- Σωσ. 1,1 Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ.
- Σωσ. 1,1 Υπήρχεν ἓνας ἀνὴρ, κάτοικος τῆς Βαβυλώνος, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰωακείμ.
- Σωσ. 1,2 καὶ ἔλαβε γυναῖκα, ἥ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον·
- Σωσ. 1,2 Αὐτὸς ἐπῆρεν ὡς σύζυγον τοῦ μίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Σωσάννα καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Χελκίου. Αὐτὴ ἦτο ωραιότατη καὶ πολὺ εὐσεβὴς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Σωσ. 1,3 καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι καὶ ἐδίδασκαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ.
- Σωσ. 1,3 Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἐπίσης ἦσαν εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι. Ἐδίδασκαν δε καὶ ἐμόρφωσαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.
- Σωσ. 1,4 καὶ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γειτνιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων.
- Σωσ. 1,4 Ὁ Ἰωακείμ ἦτο πολὺ πλούσιος, εἶχε δε πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ ἑνα ωραῖον δενδροφυτευμένον κήπον. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωακείμ προσήρχοντο τακτικὰ οἱ Ἰουδαῖοι, διότι αὐτὸς ἦτο ὁ ἐπισημότερος μεταξὺ ὅλων τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων Ἰουδαίων.
- Σωσ. 1,5 καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλώνος ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαόν.

- Σωσ. 1,5 Κατά το έτος εκείνο ανεδείχθησαν ως δικασταί του λαού δύο κατά την ηλικίαν πρεσβύτεροι Ιουδαίοι. Δια κάτι τέτοιους τύπους είχεν είπει κάπου ο Κυριος· η παρανομία εβγήκεν από την Βαβυλώνα, από γέροντας δικαστάς οι οποίοι εθεωρούντο και ενεφανίζοντο ως κυβερνήται του λαού.
- Σωσ. 1,6 οὔτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι.
- Σωσ. 1,6 Αυτοί προσήρχοντο συχνότερον και έμενον επί μακρότερον χρόνον εις την οικίαν του Ιωακείμ. Προς αυτούς δε προσήρχοντο και όλοι οι Ιουδαίοι, όσοι είχαν μεταξύ των διαφοράς.
- Σωσ. 1,7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σωσάννα καὶ περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
- Σωσ. 1,7 Κατά την μεσημβρίαν, όταν οι επισκέπται απήρχοντο, η Σωσάννα έκαμνε τον περίπατόν της στον κήπον του ανδρός της.
- Σωσ. 1,8 καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην καὶ περιπατοῦσαν καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς.
- Σωσ. 1,8 Οι δύο αυτοί προχωρημένης ηλικίας δικασταί την περιειργάζοντο κάθε ημέραν, όταν αυτή εισήρχετο στον κήπον και περιπατούσε. Εκυριεύθησαν δε από πονηράν σαρκικήν επιθυμίαν δι' αυτήν.
- Σωσ. 1,9 καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν, μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.
- Σωσ. 1,9 Ο νους των διεστράφη και εσκοτίσθη και δεν ηθέλησαν να ανυψώσουν τα βλέμματά των προς τον ουρανόν, προς τον δίκαιον και παντεπόπτην Θεόν, ούτε και να ενθυμηθούν τας δικαίας εντολάς και κρίσσι του Θεού.

- Σωσ. 1,10 καὶ ἦσαν ἀμφοτέροι κατανευγμένοι περὶ αὐτῆς καὶ οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὁδύνην αὐτῶν,
- Σωσ. 1,10 Εἶχαν και οι δύο πληγωθῇ ἀπὸ το σαρκικόν πάθος των προς αὐτήν. Δεν ἀνεκοίνωσαν δε ο ενας προς τον ἄλλον τον εσωτερικόν των πόνον ἀπὸ την σφοδρότητα του σαρκικοῦ πάθους,
- Σωσ. 1,11 ὅτι ἡσχύνοντο ἀναγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ.
- Σωσ. 1,11 διότι ἐντρεποντο να καταστήσῃ ο ενας προς τον ἄλλον γνωστήν την ἐπιθυμίαν των, ὅτι δηλαδή εἶχαν πόθον να ἔλθουν εἰς σαρκικήν ἔνωσιν με ἐκείνην.
- Σωσ. 1,12 καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾶν αὐτήν.
- Σωσ. 1,12 Με ἐπιμονήν δε ἐξεμεταλλεύοντο κάθε ευκαιρίαν, δια να την παρακολουθοῦν και να την βλέπουν κάθε ἡμέραν.
- Σωσ. 1,13 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ· πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστί. καὶ ἐξελθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων,
- Σωσ. 1,13 Καποῖαν μεσημβρίαν, ὅταν ὅλοι εἶχαν ἀποχωρήσει, εἶπεν ο ενας στον ἄλλον· “ας πᾶμε πλέον στο σπίτι μας, διότι τώρα εἶναι ὥρα του γεύματος”. Εβγήκαν ἀπὸ τον κήπον και ἐχωρίσθησαν ο ενας ἀπὸ τον ἄλλον.
- Σωσ. 1,14 καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν· καὶ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν ὅτε αὐτήν δυνήσονται εὐρεῖν μόνην.
- Σωσ. 1,14 Ὅμως ο καθένας ἰδιαιτέρως ἐπέστρεψεν στον κήπον του Ἰωακείμ, συνηντήθησαν, χωρὶς να το θέλουν, και ἠρώτησαν ο ἕνας τον ἄλλον την αἰτίαν, δια την ὁποίαν ἐπέστρεψαν. Ὁμολόγησαν και οι δύο την ἐπιθυμίαν των. Τότε συνεφώνησαν μεταξύ των και ὥρισαν καιρὸν, κατὰ τον ὁποῖον θα ἠμποροῦσαν να εὕρουν αὐτήν μόνην.
- Σωσ. 1,15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὖθετον

εἰσῆλθέ ποτε καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο
μόνων κορασίων καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ
παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν.

Σωσ. 1,15

Συνέβη δέ, ἐνῶ αυτοὶ ἐπερίμεναν νὰ εὗρουν τὴν
κατάλληλον ἡμέραν, ἡ Σωσάννα, ὅπως ἐσυνήθιζε καὶ κατὰ
τὰς ἄλλας ἡμέρας, εἰσῆλθεν στὸν κήπον, συνοδευομένη ἀπὸ
δύο μόνον μικρὰς υπηρετρίας χωρὶς κανένα ἄλλον, διὰ νὰ
λουσθῇ στὸν κήπον, διότι ἔκαμνε ζέστη.

Σωσ. 1,16

καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλην οἱ δύο πρεσβύτεροι
κεκρυμμένοι καὶ παρατηροῦντες αὐτήν.

Σωσ. 1,16

Εκεῖ δὲν υπῆρχε κανένας ἄλλος πλην τῶν δύο πρεσβυτέρων,
οἱ οἱποῖοι ἦσαν κρυμμένοι καὶ παρατηροῦσαν ἐμπαθῶς τὴν
Σωσάνναν.

Σωσ. 1,17

καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις· ἐνέγκατε δὴ μοι ἔλαιον καὶ
σμήγματα καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατε,
ὅπως λούσωμαι.

Σωσ. 1,17

Ἡ Σωσάννα εἶπεν εἰς τὰς δύο υπηρετρίας τῆς· “φέρετέ μοι
αρωματικὸν ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα εἰδικα καθαριότητος, καὶ
κλείσατε τὰς θύρας τοῦ κήπου, διὰ νὰ λουσθῶ”.

Σωσ. 1,18

καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ
παραδείσου καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας
ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς καὶ οὐκ εἶδον τοὺς
πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι.

Σωσ. 1,18

Αἱ κορασίδες ἐκεῖναι ἔκαμαν ὅπως εἶπεν εἰς αὐτὰς ἡ
Σωσάννα. Ἐπειτα ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς πλαγίας θύρας τοῦ
κήπου, διὰ νὰ φέρουν ἐκεῖνα ποὺ ἡ κυρία τῶν τὰς εἶχε
διατάξει. Δὲν εἶδαν δὲ τοὺς πρεσβυτέρους, διότι ἐκεῖνοι
ἦσαν κρυμμένοι.

Σωσ. 1,19

καὶ ἐγένετο ὥς ἐξῆλθοσαν τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ
δύο πρεσβῦται καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ

Σωσ. 1,19

Ὅταν, λοιπόν, ἐξῆλθαν τὰ δύο κοράσια, ἐσηκώθησαν οἱ δύο
αὐτοὶ πρεσβύτεροι καὶ ἔτρεξαν πρὸς τὴν Σωσάνναν

- Σωσ. 1,20 καὶ εἶπον· ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἔσμεν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν καὶ γενοῦ μεθ' ἡμῶν·
- Σωσ. 1,20 καὶ εἶπαν· “ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ κήπου εἶναι κλεισταὶ καὶ κανεῖς δεν μας βλέπει. Επιθυμοῦμεν νὰ ενωθοῦμε σαρκικῶς μαζὴ σου. Λοιπὸν, χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν, ενώσου μαζὴ μας.
- Σωσ. 1,21 εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σου ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ.
- Σωσ. 1,21 Ἐὰν τυχόν καὶ δεν υποχωρήσης εἰς τὴν πρότασίν μας, θὰ καταθέσωμεν μαρτυρίαν ἐναντίον σου, ὅτι κάποιος νέος ἦτο μαζὴ σου καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπεμάκρυνες ἀπὸ κοντὰ σου τὰ δύο κοράσια”.
- Σωσ. 1,22 καὶ ἀνεστέναξε Σωσάννα καὶ εἶπε· στενὰ μοι πάντοθεν· ἐὰν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἔστιν, ἐὰν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν.
- Σωσ. 1,22 Ἡ Σωσάνα ἀνεστέναξε καὶ εἶπε· “ἀπὸ παντοῦ ὑπάρχει στενοχωρία. Εὐρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον, διότι ἐὰν υποχωρήσω καὶ πράξω αὐτό, ποὺ μοὺ προτείνετε, με περιμένει ὁ θάνατος ποὺ προκαλεῖ ἡ ἀμαρτία. Ἐὰν ἀρνηθῶ νὰ πράξω τὸ πονηρὸν, δεν θὰ γλυτώσω ἀπὸ τὰ χέρια σας.
- Σωσ. 1,23 αἰρετώτερόν μοι ἔστι μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὑμῶν ἢ ἀμαρτεῖν ἐνώπιον Κυρίου.
- Σωσ. 1,23 Ὅμως εἶναι προτιμότερον δι' ἐμέ νὰ μὴ ἀμαρτήσω καὶ νὰ πέσω εἰς τὰ χέρια σας, παρά νὰ ἀμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”.
- Σωσ. 1,24 καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλη Σωσάννα, ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβῦται κατέναντι αὐτῆς.
- Σωσ. 1,24 Ἀμέσως ἡ Σωσάννα ἐφώνησε με μεγάλην κραυγὴν. Ἐφώνησαν ταυτοχρόνως καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι, ποὺ εὐρίσκοντο πλησίον τῆς.

- Σωσ. 1,25 καὶ δραμὼν ὁ εἷς ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου.
- Σωσ. 1,25 Ο Ενας ἀπὸ αὐτοὺς ἔτρεξε καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας, τοῦ κήπου.
- Σωσ. 1,26 ὥς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ.
- Σωσ. 1,26 Οταν δε οἱ υπηρέται τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωακείμ ἤκουσαν τὰς στον κήπον κραυγὰς, εἰσώρμησαν ἀπὸ τὴν πλαγίαν θύραν τοῦ κήπου, δια νὰ ἴδουν τι εἶχε συμβῇ εἰς τὴν Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,27 ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβῦται τοὺς λόγους αὐτῶν, κατησχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώποτε οὐκ ἐρρήθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης.
- Σωσ. 1,27 Οταν οἱ δύο ἐκεῖνοι πρεσβύτεροι εἶπαν τὰς ψευδολογίας των ἐναντίον τῆς Σωσάννης, κατεντροπιάσθησαν οἱ υπηρέται, διότι ποτέ ἄλλοτε δεν εἶχε λεχθῇ τέτοιος πονηρὸς λόγος δια τὴν Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον ὥς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβῦται πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ Σωσάννης τοῦ θανατῶσαι αὐτὴν καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ·
- Σωσ. 1,28 Κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ λαὸς των Ἰουδαίων συνεκεντρώθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρός τῆς Σωσάννης, τοῦ Ἰωακείμ. Ἐκεῖ προσήλθον καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι ἔχοντες στερεὰν τὴν ἀπόφασιν τῆς παρανομίας στον ἐσκοτισμένον νουν των ἐναντίον τῆς Σωσάννης, δια νὰ τὴν καταδικάσουν εἰς θάνατον. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶπαν ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ·
- Σωσ. 1,29 ἀποστείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν.
- Σωσ. 1,29 “Στείλατε ἄνθρωπον καὶ φέρετε ἐδῶ τὴν Σωσάνναν, τὴν θυγατέρα τοῦ Χελκίου, ἡ ὁποία εἶναι σύζυγος τοῦ Ἰωακείμ”. Ἐκεῖνοι ἀπέστειλαν πρὸς τοῦτο ἀνθρώπους.
- Σωσ. 1,30 καὶ ἦλθεν αὕτη καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς·

- Σωσ. 1,30 Η Σωσάννα ήλθε. Μαζή δέ με αυτήν ήλθαν οι γονεῖς της, τα τέκνα της και ὅλοι οι συγγενεῖς της.
- Σωσ. 1,31 ἡ δὲ Σωσάννα ἦν τρυφερά σφόδρα καὶ καλὴ τῷ εἶδει.
- Σωσ. 1,31 Η Σωσάννα ἦτο τρυφερώτατον και ωραιότατον πλάσμα.
- Σωσ. 1,32 οἱ δὲ παράνομοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἣν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς·
- Σωσ. 1,32 Επειδὴ δε η Σωσάνα ἦτο σκεπασμένη, οι παράνομοι εκείνοι πρεσβύτεροι δικασταί της διέταξαν να αφαιρέσουν την καλύπτραν της, δια να ἴδουν πάλιν εμπαθῶς και χορτάσουν βλέποντες το κάλλος της.
- Σωσ. 1,33 ἔκλαιον δὲ οἱ παρ’ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν.
- Σωσ. 1,33 Οι συγγενεῖς της και ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι την εἶχαν γνωρίσει, ἔκλαιαν.
- Σωσ. 1,34 ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβῦται ἐν μέσῳ τῷ λαῷ ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς·
- Σωσ. 1,34 Εσηκώθησαν τότε οι δύο πρεσβύτεροι εν μέσῳ του συγκεντρωθέντος πλήθους και ἔθεσαν τα χέρια των ἐπάνω εις την κεφαλὴν της Σωσάννης.
- Σωσ. 1,35 ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι ἦν ἡ καρδιά αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Σωσ. 1,35 Εκείνη κλαίουσα ὑψωσε τα βλέμματά της στον ουρανόν, διότι η καρδιά της εἶχεν ἀπόλυτον πεποίθησιν στον Κυριον.
- Σωσ. 1,36 εἶπον δὲ οἱ πρεσβῦται· περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας·
- Σωσ. 1,36 Οι δύο πρεσβύτεροι εἶπαν· “την ὥραν, κατὰ την οποίαν ημεῖς περιπατούσαμεν μόνοι στον κήπον, εἰσῆλθεν αὕτη μαζή με δύο υπηρετίας και ἐκλείσε τας θύρας του κήπου, ἐδιώξε δε τας υπηρετίας της.
- Σωσ. 1,37 καὶ ἦλθε πρὸς αὐτήν νεανίσκος, ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ

ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς.

Σωσ. 1,37 Τότε ἦλθε πρὸς αὐτὴν ἓνας νεαρὸς ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος ἦτο κάπου ἐκεῖ κρυμμένος, καὶ ἔπεσε μαζὴ μὲ αὐτὴν διὰ τὴν αμαρτίαν.

Σωσ. 1,38 ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν ἀνομίαν ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἰδόντες συγγινομένους αὐτούς,

Σωσ. 1,38 Ἡμεῖς ευρισκόμενοι εἰς κάποιαν γωνίαν τοῦ κήπου, εἶδαμεν με τὰ μάτια μας τὴν παρανομίαν αὐτὴν καὶ ἐτρέξαμεν πρὸς αὐτούς. Τους εἶδαμεν νὰ αμαρτάνουν.

Σωσ. 1,39 ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπεπηδηκέναι,

Σωσ. 1,39 Ἐκείνον, βεβαίως, τὸν νεαρὸν ἄνδρα δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ τὸν συλλάβωμεν, διότι ἦτο ἰσχυρότερος ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐπήδησε ἔξω ἀπὸ τὸν κήπον.

Σωσ. 1,40 ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι ἐπηρωτῶμεν τίς ἦν ὁ νεανίσκος,

Σωσ. 1,40 Συνελάβομεν ὁμῶς αὐτὴν καὶ τὴν ἐρωτούσαμεν· Ποιὸς ἦτο ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ;

Σωσ. 1,41 καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν. ταῦτα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν.

Σωσ. 1,41 Αὕτη δὲ ἠθέλησε νὰ μας τὸν φανερώσῃ. Αὐτὰς τὰς μαρτυρίας καταθέτομεν”. Ὁλος ὁ συγκεντρωμένος ἐκεῖ λαὸς ἐπίστευσεν εἰς τὴν καταμαρτυρίαν ἐκείνων, διότι ἦσαν μεγαλύτεροι κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ δικασταὶ ὡς πρὸς τὸ ἀξίωμα. Ὅλοι κατεδίκασαν τὴν Σωσάνναν εἰς θάνατον.

Σωσ. 1,42 ἀνεβόησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,

Σωσ. 1,42 Ἡ Σωσάννᾳ ἐκράξε τότε με μεγάλην φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν

Σωσ. 1,43

και ειπε· “Συ ο αιώνιος Θεός, ο οποίος γνωρίζεις τα κρυπτά των ανθρώπων, γνωρίζεις τα πάντα και πριν ακόμη γίνουν, σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδῇ μου κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρεύσαντο κατ’ ἐμοῦ.

Σωσ. 1,43

συ γνωρίζεις πολύ καλά, ὅτι ψεύδη εἶναι ὅλα ὅσα κατέθεσαν αυτοὶ ἐναντίον μου. Ἰδοὺ, ἐξ αἰτίας τῆς ψευδολογίας των κατεδικάσθην εἰς θάνατον. Πεθαίνω χωρὶς νὰ ἔχω πράξει τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα αυτοὶ ἐν τῇ πονηρίᾳ των ἐμηχανορράφησαν ἐναντίον μου”.

Σωσ. 1,44

Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῆς.

Σωσ. 1,44

Ο Κυριος ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς τῆς.

Σωσ. 1,45

καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ Θεὸς ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου, ὃ ὄνομα Δανιήλ,

Σωσ. 1,45

Και ἰδοὺ, ἐνῶ ἐκεῖνη ὠδηγεῖτο εἰς θανατικὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Θεὸς διήγειρε καὶ ἐφώτισε τὴν ἁγίαν ψυχὴν ἐνὸς νεαροῦ παιδαρίου, πού ὠνομάζετο Δανιήλ.

Σωσ. 1,46

καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· ἀθῶος ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης.

Σωσ. 1,46

Αὐτὸς με μεγάλην φωνὴν ἐφώναξε καὶ εἶπε· “αθῶος εἶμαι ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἐυθύνῃν τοῦ ἀδίκου αὐτοῦ αἵματος, πού πρόκειται νὰ χυθῇ”.

Σωσ. 1,47

ἐπέστρεψε δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπαν· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λελάληκας;

Σωσ. 1,47

Ὁλος ὁ λαὸς ἐστράφη πρὸς τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς εἶπαν· “τί σημαίνει αὐτὸς ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπες;”

Σωσ. 1,48

ὁ δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ; οὐκ ἀνακρίναντες οὐδὲ τὸ σαφὲς ἐπιγνόντες κατεκρίνατε θυγατέρα Ἰσραὴλ;

Σωσ. 1,48

Ὁ Δανιήλ ἐστάθη ἀνάμεσα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἶπε· “τόσον μωροὶ εἰσθε σεις, οἱ Ἰσραηλίται; Χωρὶς νὰ ἐρευνήσετε τὴν ὑπόθεσιν, χωρὶς τίποτε τὸ σαφὲς καὶ συγκεκριμένον νὰ

- γνωρίζετε, κατεδικάσατε την θυγατέρα αυτήν του Ισραήλ
εις θάνατον;
- Σωσ. 1,49 ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον· ψευδῇ γὰρ οὗτοι
κατεμαρτύρησαν αὐτῆς.
- Σωσ. 1,49 Επιστρέψατε στο δικαστήριο, διότι αυτοί οι πρεσβύτεροι
κατέθεσαν ψευδείς μαρτυρίας εναντίον της”.
- Σωσ. 1,50 καὶ ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς. καὶ εἶπαν
αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι· δεῦρο κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ
ἀνάγγειλον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ Θεὸς τὸ πρεσβεῖον.
- Σωσ. 1,50 Ολος ο λαός επέστρεψε βιαστικά στο δικαστήριο. Οι
πρεσβύτεροι με προφανή ειρωνείαν είπαν στον Δανιήλ·
“ελά, λοιπόν, κάθισε ανάμεσά μας και ειπέ την γνώμην σου,
διότι φαίνεται ότι έδωσεν ο Θεός εις σε το δικαίωμα του
πρεσβυτέρου, να κρίνης και να δικάζης”!
- Σωσ. 1,51 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δανιήλ· διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ’
ἀλλήλων μακράν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτοὺς.
- Σωσ. 1,51 Ο Δανιήλ είπε προς τον λαόν· “χωρίσατε τον ένα μακριά
από τον άλλον και εγώ θα τους εξετάσω ιδιαιτέρως”.
- Σωσ. 1,52 ὥς δὲ διεχωρίσθησαν εἷς ἀπὸ τοῦ ἑνός, ἐκάλεσε τὸν ἕνα
αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· πεπαλαιωμένε ἡμερῶν
κακῶν, νῦν ἤκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἃς ἐποίηis τὸ
πρότερον
- Σωσ. 1,52 Όταν εχώρισαν τον ένα από τον άλλον, εκάλεσε τον πρώτον
από τους δύο ο Δανιήλ και είπε προς αυτόν·
- Σωσ. 1,53 κρίνων κρίσεις ἀδίκους καὶ τοὺς μὲν ἀθῶους
κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους, λέγοντος τοῦ
Κυρίου· ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς·
- Σωσ. 1,53 “εξέδιδες ἀδίκους αποφάσεις, δια των οποίων τους μεν
αθῶους κατεδικάζεις, τους δε ενόχους ηθῶνες και απέλυες,
μολονότι ο Κυριος έλεγε· Δεν θα καταδικάσης και δεν θα
παραδώσης εις θάνατον αθῶον και δίκαιον άνθρωπον.
- Σωσ. 1,54 νῦν οὖν ταύτην εἶπερ εἶδες, εἰπόν· ὑπὸ τί δένδρον εἶδες

- αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπὸ σχῖνον.
Σωσ. 1,54 Εὰν, λοιπόν, πράγματι εἶδες την γυναῖκα αὐτὴν να
αμαρτάνη, εἰπέ μας τώρα, κάτω ἀπὸ ποιοῦ δένδρον εἶδες
αὐτὴν καὶ τον νεαρόν να διαπράττουν αμαρτίαν;” Ο γέρον
ἐκεῖνος ἀπήντησε· “κάτω ἀπὸ ἓνα σχῖνον”.
- Σωσ. 1,55 εἶπε δὲ Δανιήλ· ὀρθῶς ἔψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ
κεφαλὴν· ἥδη γὰρ ἄγγελος Θεοῦ λαβὼν φάσιν παρὰ
τοῦ Θεοῦ σχίσει σε μέσον.
- Σωσ. 1,55 Ο Δανιήλ του ἀπήντησε· “ὀλοφάνερα καὶ αναισχύντως
ψεύδεσαι εἰς βάρος ὅμως του κεφαλίου σου, εἰς βάρος της
ζωῆς σου. Διότι ὁ ἄγγελος του Θεοῦ ἔλαβε πλέον ἐντολὴν
παρὰ του Θεοῦ να σε σχίσῃ στο μέσον”.
- Σωσ. 1,56 καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἐκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν
ἕτερον· καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπέρμα Χαναὰν καὶ οὐκ Ἰούδα,
τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία διέστρεψε τὴν
καρδίαν σου·
- Σωσ. 1,56 Αφοῦ ἀπεμάκρυνεν αὐτόν, διέταξε να παρουσιασθῇ
ἐνώπιόν του ὁ ἄλλος πρεσβύτερος καὶ ἠρώτησεν αὐτόν·
“πονηρὲ ἀπόγονε του αμαρτωλοῦ Χαναὰν καὶ οὐχι του
Ιούδα, σε ἐξηπάτησε τὸ κάλλος καὶ διέστρεψε τὴν καρδίαν
σου ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία.
- Σωσ. 1,57 οὕτως ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεῖναι
φοβούμεναι ὠμίλουν ὑμῖν, ἀλλ’ οὐ θυγάτηρ Ἰούδα
ὑπέμεινε τὴν ἀνομίαν ὑμῶν.
- Σωσ. 1,57 Τέτοιες παρανομίες διεπράττετε με τὰς θυγατέρας του
Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ δε ἐκεῖναι σας εφοβούντο, υποχωρούσαν εἰς
τὰς ἀνηθικοὺς προτάσεις σας καὶ ἤρχοντο εἰς σχέσεις μαζὴ
σας. Ἀλλ’ ἰδοὺ ὅτι μία θυγάτηρ της φυλῆς του Ιούδα δεν
ἠνέχθη τὴν παρανομίαν σας.
- Σωσ. 1,58 νῦν οὖν λέγε μοι· ὑπὸ τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς
ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπὸ πρῖνον.
- Σωσ. 1,58 Τώρα, λοιπόν, εἰπέ μου· κάτω ἀπὸ ποιοῦ δένδρον συνέλαβες

αυτούς να αμαρτάνουν;” Εκείνος είπε· “κάτω από ένα πρινάρι”.

Σωσ. 1,59 εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιήλ· ὀρθῶς ἔψευσαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλὴν· μένει γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς.

Σωσ. 1,59 Ο Δανιήλ του απήντησε· “ολοφάνερα και αναισχύντως ψεύδεσαι και συ εις βάρος του κεφαλιού σου, εις βάρος της ζωής σου. Διότι ο ἄγγελος του Θεού με την ρομφαίαν στο χέρι περιμένει την στιγμήν να σε πριονίση στο μέσον και να εξολοθρεύση και τους δυο σας”.

Σωσ. 1,60 καὶ ἀνεβόησε πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνῇ μεγάλη καὶ εὐλόγησαν τῷ Θεῷ τῷ σώζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ’ αὐτόν.

Σωσ. 1,60 Τότε ὅλος ο λαός ο συγκεντρωμένος εκραάγασε με φωνήν μεγάλην και εδόξασαν τον Θεόν, ο οποίος σώζει τους αθώους ανθρώπους που στηρίζουν εις αὐτόν τας ἐλπίδας των.

Σωσ. 1,61 καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιήλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον,

Σωσ. 1,61 Εξηγέρθησαν δε εναντίον των δυο εκείνων πρεσβυτέρων, διότι ο Δανιήλ τους απέδειξεν από τας ιδίας αὐτῶν μαρτυρίας ὅτι εψευδομαρτύρησαν, επέβαλαν ομοφώνως εις αυτούς την ποινήν, την οποίαν εκείνοι εν τη πονηρία των ἤθελαν να επιβάλουν εις την πλησίον των, την Σωσάνναν.

Σωσ. 1,62 ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς· καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Σωσ. 1,62 Δια να εκπληρωθῇ δε ο νόμος του Μωϋσέως, που διατάσσει να επιβάλλεται στον ψευδομάρτυρα η ποινή που θα επεβάλλετο στον αδίκως κατασυκοφαντούμενον, τους

εφόνευσαν. Και έτσι διεσώθη από βέβαιον θάνατον κατά την ημέραν εκείνην μία αθώα ύπαρξις.

Σωσ. 1,63 Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤνεσαν τὸν Θεὸν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακείμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν πάντων, ὅτι οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα.

Σωσ. 1,63 Ο Χελκίας και η σύζυγος του εδόξασαν τον Θεόν δια την σωτηρίαν της θυγατρὸς των, μαζί με τον Ιωακείμ, τον σύζυγόν της Σωσάννης, και με όλους τους συγγενεῖς των. Διότι δεν ευρέθη καμμία πονηρά πράξις, καμμία ενοχή εις αυτήν.

Σωσ. 1,64 καὶ Δανιήλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.

Σωσ. 1,64 Ο δε Δανιήλ από την ημέραν εκείνην και ἐπειτα ανεδείχθη μέγας ἐνώπιον του ιουδαϊκού λαού.